

Çizemedim Gözlerinin Anlattıklarını

– ADEM EFİLOĞLU · 08 Nisan 2012

Kelimelerin elbisesini çıkartmaya meyilli
Bedbin duyguları devşiriyorum usanmadan
İçimde infial ediyor volkanlar
Kanıyor derinlerimde vadiler
Söyleniyorum
Hiçbir sözcük anlamıyor ki beni

Zaman ayracının içine düştüm
Hiç kimse tahlil edemiyor düşüncelerimi
Vasıfsız bir kimliği tutuşturdular elime
Olduğum gibi bile göremiyorum kendimi
Söyleniyorum
İyi de bu ben değilim ki

Parmaklarıma suyu topluyor denizin
Dokundukça içimin sızısına
Daha çok yanıyor bedenim
Köpükler ıslatıyor gözkapaklarımı
Söyleniyorum
Yağmurum dinlemiyor ki beni

Hayal meyal hatırlıyorum silüetini
Bir duvara kara kalem çalıştım
Saçlarını, burnunu, dudaklarını, kaşlarını...
Ama çizemedim gözlerinin anlattıklarını
Söyleniyorum
Parmaklarım hissetmiyor ki düşüncelerimi

Ben kelimelerin fatihyim
Esir düştüğüm şiirlerin varisi
Tecrit edilmiş duygularla ayaktayım
Yazdıkça azgınlaşan fırtınada
Kendine bile kalabalık haykırışlarım
Hep duysan da duvarlara akseden sedamı
Söyleniyorum

Daha dünya tanımıyor ki beni...

Hiçbir şey değil ki tüm bu olanlar
Sonun başlangıcında yürüyorum...

adem efloğlu / ahir-i fırtına